

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਦਰਬਾਰ ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.

ਸ਼ਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਸ਼ਿਮਲਾ (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), -ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੀਤਮਸ, -ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 98 -1956

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ ਐਲ.ਐਕਸ.ਐਕਸ.) - ਧਾਰਾ 17- ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਜੋ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ- ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ - ਚਾਹੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ - ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ - ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ.

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ "ਕਬਜ਼ੇ" ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਪਿਗਨਸ" (ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ "ਹਾਈਪੋਥੇਕਾ" (ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਮੰਗ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਡੀ. ਫਾਲਸ਼ਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 9 ਮਾਰਚ, 1956 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ, 1954 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 42 ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਲਈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਦਿੱਲੀ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਟਾਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਲੇਖਾ-ਜੇਖਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਰਕਮ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਐਨ.

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੇ.ਐਸ.ਥਾਪਰ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ।

ਫੈਸਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.- ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰੀਤਮਸ, ਅਨਾਰਕਲੀ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਲ.ਰਾਏਖੀ ਨੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 20,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ।

ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਖੀ ਭਾਰਤ ਚਲੇ ਗਏ। 12 ਜੁਲਾਈ, 1948 ਨੂੰ, ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਸਟਾਕ-ਇਨ-ਟ੍ਰੇਡ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 20,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜੋ

ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 20,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ, ਲਾਰੇਰ ਤੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਬਕਾਇਆ 20,074-14-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬਕਾਇਆ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਲਿੱਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਲ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਮੂਲ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬੀਐਲ ਰਾਏਖੀ ਦਾ ਨਾਮ 1 ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 20,443-15-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। 1953. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸੂਚੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਸੀ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਅਨੁਕੂਲਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"17. (1) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਗਿਰਵੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਗੇ, ਅਰਥਾਤ : - -

(a) the creditor may, if he is still in possession of the pledged property, realise the sum due to him by the sale of such property after giving to the debtor reasonable notice of the sale ;

(b) *****

(c) *****

1. ਵਿਆਖਿਆ 1.- ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ।

ਬੈਂਕ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1951 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ "ਕਬਜ਼ੇ" ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖੁਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਉਸ ਅਰਥ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ (ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੰਪਾਈਲਰਾਂ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ: "ਪਿਗਨਸ" (ਪਿਆਦਾ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ "ਹਾਈਪੋਥੇਕਾ" (ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੋਲ ਰਿਹਾ। ਹਾਈਪੋਥੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਮੰਗ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jatinder Singh, Translator.